

ข่าวสารญาณเวศกั

สำนักงาน: วัดญาณเวศกวัน ต.บางกระทึก อ.สามพราน จ.นครปฐม 73210
โทรศัพท์ 02-482-7356, 02-482-7365, 02-482-7375 โทรสาร 02-482-7375

พระครูปลัดสุวัฒนพรหมคุณ · พระครูวินัยธร (ชัยยศ พุกธิโร)
พระปณต คุณวฑฺฒ · คุณกานดา อารยางกูร (081-757-0768)

มาฆบูชา ๒๕๕๘

มีกิจกรรมและเรื่องที่น่าสนใจ ดังนี้

เวียนเทียนวันมาฆบูชา

วัดญาณเวศกวัน กำหนดพิธีเวียนเทียนในวันมาฆบูชา วันพุธที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มีกำหนดการดังนี้

๑๗.๐๐ น. บุปผาก่อแห่งพิธี

- พุทธบริษัทพร้อมกันที่อุโบสถวัดญาณเวศกวัน
- ประธานจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย
- อาราธนาศีล วัชศีล
- ตัวแทนสงฆ์แสดงธรรมกถา

๑๘.๐๐ น. พิธีเวียนเทียน

- เจ้าหน้าที่ ถวายดอกไม้ธูปเทียนแก่พระสงฆ์
- ประธานสงฆ์นำกล่าวคำบูชาเครื่องสักการะ
- พระสงฆ์ตั้งแถว เดินนำเวียนเทียนรอบอุโบสถ

สิ้นวาระ ๓ รอบ

เสร็จแล้วเป็นจบพิธี

บวชพระนอกพรรษา

วัดญาณเวศกวัน จะจัดให้มีพิธีอุปสมบทนาคเป็นภิกษุใหม่ ๑๒ รูป ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๔.๐๐ น. ดังนี้

๑. นายแอนรมิตร พจนครเดช
๒. นายเกียรติพงศ์ ดวงเกียรติขจร
๓. นายวิภากร ดิวประเสริฐ
๔. นายจิรพัฒน์ โดหะภมดชัย
๕. นายปกรณ อาชวกุลพงศ์
๖. นายนาวิ แพรอำพัน
๗. นายธนภัค ศรีตระกูล
๘. นายธีรพงศ์ มุสิก
๙. นายณัฐสิทธิ์ ตรีมงคลดา
๑๐. นายจิรเมธ สุวรรณสุขโรจน์
๑๑. นายปิ่นทนนท์ รวยยิ้ม
๑๒. นายเมธี เมธศาสตร์

และเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดญาณเวศกวัน ได้จัดพิธีอุปสมบทพระบวชใหม่ ๘ รูป ได้แก่

๑. นายอภิมุข ฉันทวานิช
๒. นายธีรพงษ์ ชัยวิภาส
๓. นายสมภพ กุลจรัสนนท์
๔. นายวิกรม คงสกุลยานนท์
๕. นายวิษณุ ด้ยัตระกูลวงศ์
๖. นายอรุณพล ชรรฆานนท์
๗. นายภคเวทย์ ทับประยูร
๘. นายวรกิติ วัคคินทราทิพย์
๙. นายภูมิ สาระสมบัติ

เนื่องจากสภาพร่างกายของพระพรหมคุณาภรณ์ ยังไม่เอื้อให้ทำหน้าที่อุปัชฌาย์ได้ดีเท่าที่ควร จึงได้ตกลงโดยความร่วมมือของผู้ขอบวชทั้ง ๒ รุ่น ให้ทางวัดนิมนต์ พระครูอดุลพัฒนาภรณ์ (จารุมโย) เจ้าคณะอำเภอสามพราน วัดเขษานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม เป็นอุปัชฌาย์

เรื่องสังฆทาน

ระยะหลายปีที่ผ่านมา ญาติโยมพุทธศาสนิกชนผู้มีศรัทธา ได้เดินทางมาบำเพ็ญบุญกุศลที่วัดญาณเวศกวันเป็นจำนวนมาก กิจกรรมยอดนิยมที่เด่นชัดที่สุดคือ การถวายสังฆทาน ซึ่งเป็นการถวายสิ่งของแก่สงฆ์ คือถวายเป็นกลางๆ ไม่จำเพาะเจาะจงภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง

อามิสทานที่ญาติโยมนำมาถวายด้วยจิตศรัทธา และพระภิกษุอนุโมทนารับไว้อย่างเต็มใจนั้น ปัจจุบันมีปริมาณสะสมอยู่อย่างมากมาย พระในวัดนำมาใช้ไม่ถึงหนึ่งในร้อย แม้ทางวัดจะวางกำหนดเวลาในการรับทานจากโยมไว้อย่างจำกัดแล้ว แต่จำนวนข้าวของนั้นกลับเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

สังฆทานที่นำมาถวายนั้น ส่วนเป็นของที่จัดทำมาอย่างตั้งใจ แต่ก็เป็นภาระในการดูแลจัดการ ทั้งสถานที่สำหรับเก็บรักษาก็ไม่เพียงพอ และเมื่อพระในวัดใช้เองไม่ทัน ก็จำเป็นต้องต้องระบายออกไปเพื่อไม่ให้ของเสีย ซึ่งการแจกจ่ายสิ่งของที่มีผู้ถวายมา ด้วยศรัทธา ย่อมต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้ที่จะรับ ทั้งยังต้องคำนึงถึงจำนวนที่พอดี และประเภทของที่ตามมาตลอดได้ โดยไม่ขัดกับพระวินัย จึงเป็นงานหนัก กินเวลา เกินกำลังของพระที่มีอยู่จะทำได้ไหว

ของอุปโภคบริโภคที่มีอยู่อย่างเหลือเฟือ ใช้ไม่ทัน ฉะนั้นไม่ไหว แจกไม่หมด เท่าที่เห็นได้ในปัจจุบัน ได้แก่ ชุดไตรจีวร รองเท้า รมสบู่ ยาดีฟิ่น แปรงดีฟิ่น ยาสระผม ผ้าห่ม ผ้าเช็ดตัว กระจาดชำระ กระจาดเช็ดหน้า น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ ผงซักฟอก พระพุทธรูป ฯลฯ

ในเรื่องจัดการนี้ ทางวัดขอนแก่นโมทนาญาติโยมใกล้วัด อาทิ คณะจิตอาสาหมู่บ้านเอื้ออาทร พุทธมณฑลสาย ๕ ที่ได้ชักชวนกัน มาบำเพ็ญอศตจริยาที่วัดทุกวันจันทร์ ต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี เริ่มตั้งแต่คัดแยกประเภทสิ่งของ จัดเก็บเข้าในหมวดหมู่ และจัดเตรียมข้าวของที่จะแจกจ่ายไปนอกวัด รวมทั้งคุณพัชกร กิตินุกุลศิลป์ และ บริษัท บาซินี เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ที่รับเป็นธุระในการนำสิ่งของส่งไปยังสถานที่ต่างๆ ตลอดจนญาติโยมอีกหลายท่านที่จรมาช่วยเหลือเป็นครั้งคราว ทำให้แบ่งเบาภาระของพระลงไปมาก

เมื่อได้หยิบยกปัญหาเรื่องสังฆทานต้นวัดมาเล่าให้ญาติโยมรับรู้อย่างนี้แล้ว ขอถือโอกาสนำสารที่พระพรหมคุณาภรณ์เคยเขียนบอกแก่ญาติโยมไว้ในปี ๒๕๕๐ มาให้ได้ทบทวนกันอีกครั้ง

สทฺธา พนฺธติ ปาถะยฺยํ สิริ โภคานมาสโย

ขอนแก่นโมทนาญาติโยม ที่มีจิตศรัทธา ได้มาวัด ทำบุญเจริญกุศลกัน มากท่าน หลายกิจกรรม

บุญพิธีที่สาธุชนมาทำบ่อยที่สุด ก็คือ สังฆทาน ซึ่งเวลานี้ได้กลายเป็นกระแสนิยม

ก. ทำทาน อย่าเสียบุญ เมื่อสาธุชนมาทำสังฆทาน พระในวัดก็ต้องออกมารับ ญาติโยมมาคณะหนึ่งหรือแม่เพียงคนเดียว พระก็ต้องออกมารับครั้งหนึ่ง บางทีญาติโยมมากันวันหนึ่งอาจถึง ๑๐ ราย ถ้ามีพระมากพอ ก็ฉลองศรัทธาโยมไป แต่เวลานี้ ญาติโยมมาถวายสังฆทานบ่อย ขณะที่จำนวนพระลดน้อยลง

อีกทั้งงานวัดและศาสนิกงานอื่นก็เพิ่มขึ้นๆ เกินกำลังของพระ จนถึงจุดที่ต้องบอกญาติโยม

พระสงฆ์ในวัดญาณเวศกวัน ขณะนี้มีทั้งหมด ๑๓ รูป เป็นพระเก่า ๑๐ พระใหม่ ๓

ในพระเก่า ๑๐ นั้น ชาวอายุ ๘๔ ปี ๑ รูป, มีอวัยวะหลายชิ้นชำรุด ๑ รูป, ยังหนุ่มแต่อาพาธรุนแรงแทบเดินไม่ได้ ๑ รูป, น้ำหนักลดติดกิโถอยู่ในโรงพยาบาล ๑ รูป - เหลือค่อนข้างปกติ ๖ รูป

ส่วนพระใหม่ คือพระนวกะ ๓ รูปนั้น เข้ามาเพื่อบวชเรียน และมีเวลาจำกัดยิ่ง (ส่วนมากบวชรูปละ ๑ เดือน) กำลังต้องการการฝึกศึกษาปฏิบัติทำกิจวัตรเต็มเวลา

เป็นอันว่า มีพระเก่าที่จะมารับญาติโยม ๖ รูป แต่ที่หนักก็คือ หกรูปนี้ต้องแบ่งงานวัดที่เพิ่มขึ้น พร้อมกับบวชปฏิบัติศาสนิกนอกรวัด เฉพาะอย่างยิ่งไปบรรยายและสอนศีลธรรมใน ร.ร. ต่างๆ

การศึกษาและเผยแผ่ธรรมนี้ เป็นศาสนิกหลักตามพระพุทธโอวาท หลักธรรมวินัยบอกว่า ญาติโยมศรัทธา ก็คือมาช่วยหนุนให้พระสงฆ์มีกำลังไปทำศาสนิกหลักนี้แหละ

ฉะนั้น จะต้องช่วยกันไม่ให้เกิดการพบโยมรับสังฆทานกลายเป็นเหตุบั่นทอนศาสนิก แต่ตรงข้าม จะต้องให้สังฆทานและไม่ว่าทานใดๆ เป็นเครื่องช่วยหนุนให้พระมีเรี่ยวแรงและเวลาที่จักศึกษาและเผยแผ่ธรรมได้มากยิ่งขึ้น ให้ตรงตามพระพุทธประสงค์ให้จงได้ จึงจะเป็นบุญแท้ที่เต็มสมบูรณ์

ข. พระได้งาน โยมยิ่งได้บุญ ถ้าวิถี ทานต้องหนุนคือภวณของโยมและหนุนศาสนิกของพระ แน่นนอน จะอย่างไร ก็พลิกใจนิดเดียว พอไปถูกแง่ ก็จะต้องแก่พระศาสนาและแก่โยมผู้ศรัทธาตนเอง

สาธุชนจำนวนมากไปถวายสังฆทานเพื่อให้พ้นเคราะห์ เวลานั้นคือใจตกชีวิตอ่อนแอ ก็จะให้บุญช่วย เวลาทำบุญจึงตั้งวางใจ แคลให้ไฉนบุญมาช่วยให้หายเคราะห์ ให้เบาหรือโล่งไปที่ ศรัทธาแบบนี้มีกำลังน้อย แล้วคนที่ใจอ่อนแอก็ไม่มั่นคง หวั่นไหวง่าย เป็นช่องให้เคราะห์ใหม่เข้ามาอีก

จึงต้องตั้งวางจิตให้ถูก จะอย่างไร ก็คือ เวลถวายสังฆทานหรือทำบุญอะไร ก็มีสติระลึกรู้เห็นว่า ที่เรถวายทานนี้ๆ คือเราช่วยให้พระสงฆ์และพระพุทธศาสนามีกำลังทำศาสนิกตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ เพื่อให้ชีวิตดีตั้งค่มเย็นประเทศชาติประชาชนเจริญอกงามมีสันติสุข

พอนึกอย่างนี้ ในใจจะเกิดมีพลังขึ้นมาทันที ทำให้ชีวิตเข้มแข็ง นี่คือการที่เรียกว่า “สิริ” หรือ “ศรี” ไม่ใช่ศักดิ์ศรีผิดๆ แบบที่จะเอามาข่มหรือแข่งกัน แต่คือศักดิ์ศรีแท้ที่รู้ตัวขึ้นว่า เรามีพลังมีอำนาจสามารถเกื้อหนุนโอบอุ้มผู้อื่นได้ นี่ก็คือมีอำนาจศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัวที่พร้อมจะก้าวหน้าไป ตอนนี้ ความอ่อนแอต่อเหตุร้าย

โรยแรงหมดไป มีแต่ความเข้มแข็งและพลังความมั่นใจ พร้อมทั้ง
จะทำการทั้งหลายให้สำเร็จ คนจะพ้นเคราะห์ร้ายและมีโชคดีจริง
ต้องตั้งวางจิตถึงขั้นนี้

นี่แหละเข้าพุทธภพชาติที่ตั้งไว้เป็นหัวข้อข้างบน ซึ่งแปลว่า
“ศรัทธาเอาเสียบยงมามีศรัทธาไว้ สิริดังคุณโคกสมบัตินี้ให้เนื่องนอง
หลังไหลมา”

คนไม่มีสิริ ก็ไม่มีแรงดึงเอาโชคมา จึงต้องรอแรงข้างนอก
บันดาล ให้ได้โชคมาที่หนึ่งๆ ทำแล้วทำเล่า

ฉะนั้น เมื่อศรัทธาพาเราไปถวายเป็นสังฆทาน ซากลับต้องให้ได้
สิริมาด้วย จะได้ไม่ต้องรอพึ่งแต่พิธิ

วิธีปฏิบัติ:

๑. ถวายสังฆทานแท้ ที่ไม่ต้องมีพิธิ
๒. ถ้ายังต้องการทำแบบพิธิ นานปีทำสักครั้ง
๓. ชยันทำบุญอื่นที่เหนือกว่าทาน (ทั้งหมดนี้ เวลาทำ ตั้งจิต
วางเจตนาให้ถูก)

พระพรหมคุณาภรณ์

๒๐ เมษายน ๒๕๕๐

ขวณะหลักหลักเก่า

ได้ย่ำบ่อๆ แก่พระสงฆ์ในวัดว่า ตามหลักการของพระพุทธ
ศาสนา วัดมีอยู่ ดำรงอยู่ เพื่อเป็นที่เจริญไตรสิกขา และบำเพ็ญ
ประโยชน์สุขแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนเจริญอกงามในกุศล
เริ่มต้นตั้งแต่เข้ามาวัด ก็ให้ได้บรรยากาศแห่งธรรมชาติอันรื่นรมย์
ที่โน้มนำจิตใจไปสู่ความสงบ ความสดชื่น เบิกบาน ม่องใส แล้ว
ได้โอกาสที่จะเจริญธรรมเจริญปัญญายิ่งขึ้นไป

ดังนั้น ไม่ว่าจะทำการใดๆ ที่เกี่ยวกับวัด ก็ตั้งใจแต่ว่า จะทำ
อย่างไรให้ประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุดจากวัด ในการที่จะ
เจริญกุศลดังที่กล่าวแล้ว ไม่ต้องคิดว่าจะทำให้วัดโดดเด่น หรือ
เป็นเยี่ยม ในทางโอ้อ่า ตระการตา หรือยิ่งใหญ่อย่างใดๆ

นอกจากนั้น ก็ได้ขอเน้นมาแต่ต้นว่า สิ่งที่ทำขึ้นในวัด ไม่ว่าจะ
จะเป็นด้านธรรมชาติด้านฝีมือสร้างสรรค์ ก็พยายามให้เป็นสิ่ง
ที่ดำรงอยู่ได้ดีที่สุดด้วยตัวมันเอง โดยพึ่งพาการดูแลของบุคคล
น้อยที่สุด

เวลานี้เห็นได้ว่า วัดขยายใหญ่จนจะเกินกำลังของพระสงฆ์
ซึ่งยังมีจำนวนน้อยที่บวชอยู่ในระยะยาว ถ้ามีสิ่งที่จะต้องดูแลรักษา
มาก ไม่แต่เพียงจะเป็นภาระเกินไปเท่านั้น การดูแลรักษาที่ไม่
เพียงพอก็จะทำให้เกิดความทรุดโทรมได้ง่ายด้วย

ในขั้นนี้ จะต้องช่วยกันระวังไม่ให้พระสงฆ์กลายเป็นดังศรัทธา
ที่สูญเสียกำลังไปกับเรื่องข้างนอกจนล่าอ่อนแรง หรือมีกำลังไม่
เพียงพอที่จะปฏิบัติศาสนกิจหลักของตน คือการศึกษาและสั่ง
สอนธรรม

ข้อสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ วัดควรเป็นที่ประกาศความ
พร้อมเพรียงของพุทธบริษัท ดังนั้น การงานและความเป็นไปต่างๆ
น่าจะดำเนินไปด้วยความรู้อยู่เข้าใจและปฏิบัติร่วมกัน มีการปรึกษา
หารือและตกลงกันเป็นต้น เฉพาะอย่างยิ่ง ให้เป็นความประสาน
สอดคล้องกัน ระหว่างพระสงฆ์กับญาติโยม

เมื่อปวงพุทธบริษัทช่วยกันทำให้วัดเป็นแหล่งแห่งการเจริญ
กุศล เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน ก็จะเชื่อว่าได้ปฏิบัติธรรมตาม
ที่พระพุทธองค์ได้ตรัสแนะนำไว้ อันจะทำให้ผู้ศรัทธาทุกท่านเจริญ
ด้วยบุญญาธิการสืบไป

พระพรหมคุณาภรณ์

๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

การปลงศพพระครูสังฆรักษ์

ตามที่พระครูสังฆรักษ์ (นาย ปณณาทิโป) ได้ถึงแก่ภรรณ-
ภาพไปเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ดังที่ทราบกันโดย
ทั่วไปแล้วนั้น ปัจจุบันศพของท่านยังคงเก็บรักษาไว้ที่วัด โดยยังไม่
มีกำหนดวันปลงศพที่แน่นอน ในเรื่องนี้ พระพรหมคุณาภรณ์
เจ้าอาวาส ได้ให้เหตุผลแก่พระสงฆ์ในวัด มีความว่า

ในเรื่องการเก็บศพหลวงดูไว้ ทำไมไม่ปลงศพให้จบสิ้นไปเสีย
ขอให้เข้าใจกันก่อนว่า ในกรณีอย่างนี้ เรื่องพระกับเรื่องโยมคฤหัสถ์
ไม่เหมือนกัน สำหรับญาติโยม ต้องเร่งคิดจัดการ เพราะเรื่อง
จัดการศพมักจะเป็นเรื่องของครอบครัว หรือในวงศ์ญาติใกล้ชิดๆ
ซึ่งต้องคิดหว่าน คนในครอบครัว หรือญาติที่จัดการ จะเป็นไป
กันอย่างไร เมื่อไรก็ไม่รู้ เดียวก็จะเป็นแบบที่ว่า ศพซึ่งเก็บไว้ที่วัด
ถูกทอดทิ้งไปเลย ไม่มีคนเฝ้า เป็นศพไม่มีญาติ จนกระทั่งวัดต้อง
จัดการชำระไป

พร้อมกันนั้น ที่บ้านก็ยากจะมีที่เก็บไว้ศพ น้อยรายจะตั้ง
อยู่ที่บ้านได้นาน ก็ต้องนำไปไว้ที่วัด แล้วจะปล่อยให้ทิ้งไว้ที่วัดได้
อย่างไร วัดก็ไม่ได้มีความรับผิดชอบอะไรที่จะต้องดูแล ในที่สุด
อย่างที่ว่าแล้ว ก็จะถูกกลายเป็นศพไม่มีญาติไป รวมแล้วก็คือญาติ
ต้องคิดจัดการให้เสร็จไปเสีย

แต่สำหรับพระ เรื่องไม่เป็นเช่นนั้น วัดเป็นสถาบัน พระถึงมรณภาพ วัดก็รับผิดชอบ พระผู้มีหน้าที่ในวัดก็รับผิดชอบ เจ้าอาวาสองค์นี้ยังไม่จัดการเผา เจ้าอาวาสองค์ต่อๆ ไป ก็ต้องจัดการเผาจนได้ ยิ่งหลวงลุงเป็นพระเก่าแก่ ก็มีโยงโยกวางยาวออกไป การปลงศพก็ต้องมีขึ้นจนได้ โดยเป็นภารกิจของวัด อย่างที่ว่านี้

หนังสือ/ซีดี

๑. ชุดองค์ทำอะไร ที่ไหน เพื่ออะไร?

เพราะกระแสความสนใจที่แรงขึ้นมาในเรื่องชุดองค์ กับเสียงไล่ถามที่ได้ยินเป็นครั้งคราว ในโอกาสอันน้อยนักที่จะได้พบใครๆ เป็นข้อปรารถนาทำให้เกิดคำพูดเชิงตอบคำถามและบอกเล่านี้ขึ้นมา เมื่อคำพูดเกิดมาแล้ว เป็นเรื่องราวสั้นๆ ผู้ฟังคงเห็นว่ามันยาก จึงนำไปแปลลงเป็นคำเขียน แล้วส่งย้อนไปขอให้ตรวจ เพื่อพิมพ์เผยแพร่ให้ความรู้แก่กัน ก็เกิดเป็นหนังสือเล่มบางๆ นี้ขึ้นมา

๒. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์

ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๒๓ โดยมูลนิธิธรรมทานกุศลจิต มีการขยายคำอธิบายเกี่ยวกับวันสำคัญทั้งหลายให้ได้ความรู้ความเข้าใจมากขึ้น พร้อมทั้งมี *ผนวก*-คำนำบูชาพระรัตนตรัยก่อนเขียนเทียน และคำอธิบายศัพท์อื่นๆ ทำให้มีจำนวนหน้าเพิ่มขึ้นอีก ๑๓ หน้า

การที่มีเพิ่มเติมที่ละเอียดที่ละน้อย เพราะเดิมหนังสือนี้ทำเป็นเล่มเล็ก ให้ความหมายแค่พอรู้ แต่ต่อมาได้ขยายคำอธิบายออกไป บางคำยังเป็นอย่างเก่าก็ชักจะดัดกัน โดยมากจะบังเอิญเห็นจึงรู้ว่าดันไป เมื่อมีโอกาสก็ขยาย

๓. ซีดีธรรมบรรยาย ชุด คุยกับเงรพอให้เห็นธรรม

รวมสารธรรมจากการพูดคุยกับสามเณรในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่บันทึกไว้ในเทปคาสเส็ต แล้วนำมาปรับปรุงคุณภาพเสียงใหม่เพื่อเผยแพร่ในวันมาฆบูชาปีนี้

คำถวายดอกไม้ธูปเทียน วันมาฆบูชา

อัชชาลัย, มาฆะปุนณณมี สัมปัตตา, มาฆะนิกขัตตณะ, ปุณณะจันโท ยุคโต, ยัตตะตะถาคะโต, ะระหัง สัมมาสัมพุทธโ, จาตุรงค์โก, สวาระกะสันนิปาเต, โอวาทะปาติโมกขัง อุททิสสิ.

ตะทา หิ, อัทตะเตระธาณี ภิกขุสะธาณี, สัพเพสังเวยะชีณาสะวานัง, สัพเพ เต เอหิภิกขุกา, สัพเพปิ เต ะนามันติตาเว, ะคะวะโต สันติกัง อาคะตา, เวฬุวะเน กะสันตะกะนิวาเป, มาฆะปุนณณมียัง, วัชตะมะนาระกัจฉายะ, ตัสสมิถุจะ สันนิปาเต, ะคะวา วิสุทฺธูปุสเสถัง ะกะสิ, โอวาทะปาติโมกขัง อุททิสสิ.

อะยัง อัมหากัง ะคะวะโต, เอโกเวยะ สวาระกะสันนิปาโต อะโหสิ, จาตุรงค์โก, อัทตะเตระธาณี ภิกขุสะธาณี, สัพเพสังเวยะชีณาสะวานัง.

มะยันทานิ, อิมัง, มาฆะปุนณณมี-นิกขัตตณะสะมะยัง, ตักกาละสะหิสัง, สัมปัตตา, สุจิระปะรินิพุตัมปิ, ตัง ะคะวันตัง ะนุสสะระมานา, อิมัสมิถัง, ตัสสะ ะคะวะโต, สักขิภูเต เจติเย, อิเมหิ, ที่ปะฐุปะปฺพทาหิ-ตักกาเวหิ, ตัง ะคะวันตัง, ตานิ จะ, อัทตะเตระธาณี ภิกขุสะธาณี, ะภิปุชชะยามะ.

สาธุ โน ภันเต ะคะวา, สะสวาระกะสังโฆ, สุจิระปะรินิพุตปิ, คุณเหิ ะระมาโน, อิเม สักกาเว, ทุคะตะปะณณการะภูเต, ปะฐิกคัณฑาตุ, อัมหากัง, ฐัฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

วันนี้ มาถึงมาฆปุณณมี ดิถีพระจันทร์เพ็ญ ประกอบด้วยมาฆฤกษ์ ตรงกับวันที่องค์พระตถาคต อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ ในที่ประชุมสงฆ์สาวก พร้อมองค์สี่ประการ

ครั้งนั้นแล พระภิกษุ ๑๒๕๐ องค์ ถ้วนแต่ขีณาสพอรหันต์ อุปสมบทด้วย เอหิภิกขุอุปสัมปทา มิได้มีผู้ใดนัดหมาย ได้มายังสำนักพระผู้มีพระภาค ณ พระอารามเวฬุวัน เวลาคะวันบ่าย ในวันมาฆปุณณมี ณ ที่ประชุมนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงกระทำวิสุทฺธิอุโบสถ ทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ การประชุมพระสงฆ์สาวกพร้อมด้วยองค์ ๔ ของพระผู้มีพระภาคเจ้าแห่งเราทั้งหลาย ได้มีเพียงครั้งเดียวนี้เท่านั้น ภิกษุผู้เข้าประชุม ๑๒๕๐ องค์นั้น ถ้วนเป็นพระขีณาสพอรหันต์

บัดนี้ เราทั้งหลาย มาถึงมาฆปุณณมีนิกขัตตณมัย คด้ายวันสาวกสันนิบาตนั้นแล้ว มาระลึกถึงพระผู้มีพระภาค แม้ปรินิพพานนานแล้ว ขอน้อมบูชาพระผู้มีพระภาค กับทั้งภิกษุสงฆ์สาวก ๑๒๕๐ องค์นั้น ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลาย มีธูปเทียนดอกไม้เป็นต้น เหล่านี้

ณ พระพุทธเจดีย์ ซึ่งเป็นสักขีพยาน แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมทั้งพระสงฆ์สาวก แม้ปรินิพพานนานแล้ว แต่โดยพระคุณทั้งหลายยังคงดำรงอยู่ จงทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญฯ